

Αθωνική

ΙΣΧ
ΜΗ ΚΑ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2015 - ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 229

www.athoniki-politeia.gr

Πολιτεία

ΠΡΟΣΕΧΕ ΣΕΑΥΤΩ

Ο Μέγας Βασίλειος, ο ούρανοφάντωρ Ἅγιος τῆς Ἐκκλησίας μας, μᾶς λέει: **“Πρόσεχε σεαυτῶ”**.

Πρόσεχε, λοιπόν, τόν ἑαυτόν σου. Αὐτός ὁ λόγος θά σοῦ χρησιμεύσῃ σάν κάποιος καλός σύμβουλος, πού ὑπενθυμίζει τά ἀνθρώπινα καί ὅταν λαμπρά εὐημερῆς καί ὅταν ὀλόκληρος ἡ ζωὴ κυλᾷ κατὰ τήν φυσικήν φοράν τῶν πραγμάτων. Ἄλλ’ ὅμως καί ὅταν πιέζεσαι κάτω ἀπό δυσκόλους περιστάσεις, εὐκαιριακῶς θά ἦταν δυνατόν νά ἐπαναλαμβάνεται εἰς τήν καρδίαν, ὥστε μήτε λόγῳ ἐπάρσεως νά ἐπαρθῆς εἰς ὑπερβολικήν ἀλαζονείαν, μήτε ἀπό ἀπελπισίαν νά καταρρεύσῃς εἰς χυδαίαν μελαγχολίαν.

Μή περιποιησῇς τό σῶμα, διότι παρέρχεται. Νά ἐπιμελησῇς τήν ψυχὴν, διότι εἶναι πρᾶγμα ἀθάνατον. Νά ἀπονέμῃς εἰς τό καθένα τό ὠφέλιμον· εἰς μέν τό σῶμα τās διατροφάς καί τὰ σκεπάσματα, εἰς δέ τήν ψυχὴν τὰ δόγματα τῆς εὐσεβείας, δηλαδή λεπτήν ἀγωγήν, ἀσκήσιν τῆς ἀρετῆς, διόρθωσιν τῶν παθῶν.

Οταν ἡ ψυχὴ εἶναι ὑγιῆς καί ἐξυψώνεται πρὸς τό ὕψος πού τῆς ἀρμόζει μέ τήν μελέτην τῶν ἀγαθῶν, εἶναι ἐπόμενον νά μαραίνεται ἡ σωματικὴ ἔξις.

“Πρόσεχε”, λοιπόν, **“σεαυτῶ”**. Δηλαδή ἀπό παντοῦ νά παρατηρῆς προσεκτικὰ τόν ἑαυτόν σου.

Εἶναι μεγάλο καί βαρὺ τό ἀμάρτημα; Σοῦ χρειάζεται πολλή ἐξομολόγησις, πικρά δάκρυα, συνεχῆς ἀγρυπνία καί διαρκῆς νηστεία.

Ο λόγος τοῦ Θεοῦ τέτοιον σέ θέλει νά εἶσαι· ὄχι τεμπέλην καί κοιμισμένον, ἀλλὰ νηφάλια καί ἀγρυπνα προϊστάμενον τοῦ ἑαυτοῦ σου.

Μή διδῆς ἀργοσχολίαν εἰς τούς λογισμούς νά ἐξετάζουν ξένην ἀσθένειαν, ἀλλὰ **“σεαυτῶ πρόσεχε”**.

Μή παραλίπῃς νά αὐτοανακρίνεσαι, μή τυχόν διέπραξες κάποιον ἀμάρτημα κατὰ τούς στοχασμούς, μή ἡ γλῶσσα ἐσφαλῆν εἰς κάτι τι μέ τό νά προτρέξῃ τῆς διανοίας, μή εἰς τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου ἔχει πραχθῆ κάτι ἀπό τὰ ἀκούσια.

Καί ἐάν εἰς τήν ζωὴν σου εὐρῆς νά εἶναι πολλά τὰ ἀμαρτήματα (καί ἐξάπαντος θά εὐρῆς ἀφοῦ εἶσαι ἄνθρωπος), λέγε τὰ λόγια τοῦ τελώνου· **“ὁ Θεός, ἰλάσθητι μοι τῶ ἀμαρτωλῶ”**.

Υπερηφανεύεσαι διὰ τόν πλοῦτον, καί καυχᾷσαι διὰ τούς προγόνους, καί χαιρέσαι διὰ τήν πατρίδα καί τό σωματικόν κάλλος καί διὰ τās τιμάς πού δέχεσαι ἀπό ὅλους; **“Πρόσεχε σεαυτῶ”**, διότι εἶσαι θνητός· **“χῶμα εἶσαι καί εἰς τό χῶμα θά πᾶς”**. Κύτταξε τριγύρω αὐτούς πού πρὶν ἀπό ἐσέ ἔχουν δοκιμασθῆ εἰς τās ὁμοίας καυχῆσεις. Πού εἶναι αὐτοὶ πού εἶχαν περιβληθῆ τās πολιτικές ἐξουσίας; Πού εἶναι αὐτοὶ ἀκαταμάχητοι ρήτορες; Πού εἶναι οἱ ὄργανα τῶν πανηγύρεων; Οἱ λαμπροὶ ἵπποκόμοι, οἱ στρατηγοί, οἱ σατράπαι, οἱ τύρανοι; Δέν ἔγιναν ὄλοι σκόνῃ; Δέν εἶναι ὄλοι ἓνα παραμῦθι; Δέν διατρεῖται ἡ ἀνάμνησις τῆς ζωῆς τῶν εἰς τὰ ὀλίγα κόκκαλα; Σκύψε εἰς τούς τάφους μήπως ἤμπορέσῃς καί διακρίνῃς ποῖος εἶναι ὁ δοῦλος καί ποῖος ὁ κύριος, ποῖος ὁ πτωχός καί ποῖος ὁ πλούσιος.

Ἀπό
τὴν
σοφίαν
τῶν

Γερόντων

✘ Δέν πρέπει νά ἔχῃμε τὴν ἀξίωσι νά μᾶς δίδουν οἱ ἄλλοι ὅση ἀγάπη θέλωμε ἑμεῖς. Πρέπει νά ἀρκοῦμεθα εἰς ὅσην ἐκείνοι ἠμποροῦν νά μᾶς δώσουν.

✘ Χωρὶς θλίψι εἶναι ἀδύνατον νά καταρτισθῆ ὁ ἄνθρωπος. Ἡ θλίψι εἶναι ἐκεῖνη πού ταπεινώνει τόν ἄνθρωπο, τόν ἀποσπᾷ ἀπὸ τὰ ἐγκόσμια, φανερῶνι τόν χαρακτήρα του, καθαρίζει τὶς ἰδέες του καί τοῦ δίνει μεγαλεῖο, ἐφ’ ὅσον τὴν ὑπομένει.

† **Γέρων Ἰωήλ**

✘ Νά μιλάμε μέ γλυκό καί εὐγενικό τρόπο καί ὄχι μέ τρόπο ἐλεγκτικό καί σάν ἀστυφύλακες. Πάντα, πρὶν μιλήσουμε, νά παρακαλοῦμε τόν Κύριο νά μᾶς φωτίσῃ νά ποῦμε κάτι πού πρέπει γιὰ τὴν περίπτωση.

✘ Ὅταν κοινωνᾶμε, τό σῶμα χρειάζεται νά εἶναι νηστικό καί νά πηγαῖν ἡ Θεία Κοινωνία στήν βάσι τοῦ σώματος, στά κόκκαλα, καί νά τὴν δυναμῶνῃ. Νά μὴ σκεπάσουμε δηλαδή τὴν Θεία Κοινωνία ἀμέσως μέ φαγητό.

Γέρων Σίμων

✘ Ὁ ἄνθρωπος εἶναι πραγματικός μέσα στήν θλίψι. Μέσα στήν χαρὰ ἀλλοιώνεται, γίνεται ἄλλος.

✘ Ὅσοι ἔχουμε περάσει πόνους, εἴτε ψυχικούς εἴτε σωματικούς, ξέρομε ὅτι ποτέ δέν κάναμε τόση προσευχή, σέ ποιότητα καί σέ ἔκταση, ὅση κάναμε ὅταν ἤμασταν στό κρεβάτι τοῦ πόνου. Ὅταν ἔχουμε ὅλα, ξεχνᾶμε καί τὴν προσευχή καί τὴν νηστεία. Γι’ αὐτό ὁ Θεός ἐπιτρέπει τόν πόνο.

Γέρων Ἐπιφάνιος

✘ Ὁ Θεός, ἐπειδὴ μᾶς ἀγαπᾷ, μᾶς δίνει, ἀπὸ ὅσα ζητᾶμε ἑμεῖς, μόνο αὐτό πού εἶναι ὠφέλιμο γιὰ ἑμᾶς. Αὐτός φροντίζει καί γιὰ τὴν ἐπίγειο ζωὴ, ἀλλὰ κυρίως γιὰ τὴν ἄλλη μας ζωὴ, τὴν αἰώνιο. Ἄν ξέρει πῶς κάτι δέν εἶναι ὠφέλιμο γιὰ ἑμᾶς, δέν μᾶς τό δίνει.

✘ Ἐκδήλωσι τοῦ ἐγωῖσμου εἶναι ἡ πολυλογία, ἀλλὰ καί ἡ σωπὴ πολλές φορές. Καλόν εἶναι νά ἐπιτύχῃ κάποιος τό μέτρο. Νά μιλήσῃ ὅταν πρέπει. Νά λήθῃ τὰ οἰκοδομητικά. Νά λήθῃ κάθε ἡμέρα καί λιγώτερα. Νά θεωρῆ τόν ἑαυτό του χειρότερον ἀπὸ ὅλους.

Γέρων Διονύσιος

Όσιος Πατήρ ἡμῶν Νικηφόρος, κατά κόσμον Νικόλαος Τζανακάκης, ἐγεννήθη στό χωριό Σηρικάρι τοῦ Νομοῦ Χανίων Κρήτης. Σέ πολύ μικρή ἡλικία στερήθηκε καί τούς δύο γονεῖς του. Ὄταν ἔγινε δεκατριῶν ἐτῶν, ὁ παππούς του τόν ἔστειλε νά ἐργαστῆ σ' ἕνα κουρεῖο στά Χανιά. Ὅσοι τόν γνώριζαν τόν ἀγαποῦσαν, ἐπειδή ἦταν ταπεινός καί πρᾶος, πρόθυμος καί ἐργατικός, εὐγενικός καί γλυκομίλητος.

Ἡ ζωὴ ὡστόσο τοῦ ἐπεφύλασσε ἕνα πολύ δύσκολο καί ὀδυνηρό ἄθλημα, πού ἄρχισε τότε, σ' αὐτὴ τὴν τρυφερὴ ἡλικία, μέ τὴν ἐμφάνισι τῶν πρώτων σημαδιῶν τῆς νόσου τοῦ Χάνσεν, τῆς γνωστῆς λέπρας. Γνωρίζοντας ὅτι τὴν

Ἐπὶ πρὶν ἀπὸ δύο χρόνια διαγνώστηκε ὅτι ἡ ἀδελφὴ μου εἶχε προσβληθεῖ ἀπὸ καρκίνο τοῦ μαστοῦ, σέ ἀρχικὸ βέβαια στάδιο. Μετὰ ἀπὸ τὴν ἐπέμβασι ἀκολούθησαν χημειοθεραπείες καί ἀκτινοβολίες, γιὰ προληπτικούς λόγους. Τὸν Ὀκτώβριο τοῦ 2013, ὅμως, λόγῳ τῶν θεραπειῶν καί τῶν φαρμάκων ἔπαθε ἕνα ἀλλεργικὸ σοκ, μέ ἀποτέλεσμα νά γεμίσι ἐξανθήματα ὅλο τὸ σῶμα τῆς, τὰ ὅποια τῆς δημιούργησαν φοβερό καί ἐπώδυνο κνησμό. Γιὰ δύο ὀλόκληρους μῆνες δέν μπορούσε νά κοιμηθῆ καθόλου καί ἀπὸ τὸν κνησμό τὸ σῶμα τῆς ἔγινε μία πληγὴ. Παρὰ τίς προσπάθειες τῶν ἰατρῶν, ἡ κατάστασί τῆς ἐπιδεινώνετο ἡμέρα μέ τὴν ἡμέρα.

Ὄταν τὴν ἐπισκέφθηκα, τῆς μίλησα γιὰ τὸν Ἅγιο Νικη-

ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ

ἐποχὴ ἐκείνη ὅσοι ἔπασχαν ἀπὸ τὴν ἀσθένεια αὐτὴ κλείνονταν στὴν Σπιναλόγκα, ἀποφάσισε νά φύγη γιὰ τὴν Ἀλεξάνδρεια, πρὶν τὸν ἀντιληφθοῦν οἱ ἀρχές. Ἐκεῖ γνωρίστηκε μέ τὴν ἀνθοῦσα τότε ἑλληνικὴ παροικία καί μέ ἀρχιερεῖς τοῦ Πατριαρχικοῦ θρόνου καί ἔγινε πολὺ γρήγορα ἀγαπητὸς σέ ὅλους, ὅσοι τόν γνώριζαν.

ὁ λεπρός

φόρο τὸν Λεπρό, τὸν ὅποιο δέν ἐγνώριζε μέχρι ἐκείνη τὴν στιγμή, καί τῆς ἔδωσα μία μικρὴ εἰκόνα του. Τὸ βράδυ, ὅπως, μοῦ εἶπε, προσευχήθηκε στὸν Ἅγιο καί ξάπλωσε, παίρνοντας στὴν ἀγκαλιά τῆς τὴν εἰκόνα τοῦ Ἁγίου. Δέν πέρασαν λίγα λεπτά καί ἀποκοιμήθηκε μέχρι τὴν ἐπομένη τὴν πρωΐ. Ὄταν ξύπνησε ὁ κνησμός εἶχε

ὁ θαυματούργος

Μετὰ ἀπὸ λίγα χρόνια, ὅταν τὰ σημάδια τῆς νόσου ἔγιναν πλέον πολὺ ἐμφανῆ, ἔπρεπε νά φύγη καί ἀπὸ ἐκεῖ. Νά πάη ὅμως πού; Κανέναν δέν γνώριζε καί πούθενά. Τότε ἕνας Ἀρχιερεὺς, πού ὁ Νικόλαος τοῦ ἐμπιστεύθηκε τὸ πρόβλημά του, τόν ἔστειλε στὸν Γέροντα Ἄνθιμο, ἰδρυτὴ καί πνευματικὸ τῆς Ἱ. Μ. Παναγίας Βοηθείας στὴν Χίο, καί ἐφημέριο τοῦ ἐκεῖ λωβοκομείου. Ὁ εὐλογημένος Νικόλαος ἔζησε τὴν μοναχικὴ ζωὴ μέ αὐστηρὴ ἄσκησι καί τελεία ὑπακοή. Μετὰ ἀπὸ τρία χρόνια ἐκάρη μοναχός καί ἔλαβε τὸ ὄνομα Νικηφόρος. Κοντὰ στὸν πατέρα Ἄνθιμο, ὁ ὅποιος ἀργότερα ἀνεκηρύχθη Ἅγιος, ὁ Πατήρ Νικηφόρος ἔφθασε σέ μεγάλα μέτρα ἀρετῆς. Ὄταν ἔκλεισε τὸ λωβοκομεῖο τῆς Χίου, ὁ Ἅγιος Ἄνθιμος τόν ἔστειλε στὸν Ἀντιπερικὸ Σταθμὸ τῶν Ἀθηνῶν, στὸν Πατέρα Εὐμένιο, μέ συστατικὴ ἐπιστολή, στὴν ὁποία τοῦ ἔγραφε νά προσέξῃ *“τὸν θησαυρὸ πού τοῦ στέλνει ἡ Παναγία”*, διότι πολλὰ ἔχει νά ὠφεληθῆ ἀπ' αὐτόν. Ἐκεῖ ὁ Πατήρ Νικηφόρος πέρασε ὅλη τὴν ὑπόλοιπη ζωὴ του. Ὁ Πατήρ Εὐμένιος τόν φρόντισε μέ πολλὴ ἀγάπη μέχρι τὸ τέλος καί τόν εἶχε ὡς πνευματικὸ του πατέρα. Ὁ Ὅσιος Πατήρ ἡμῶν Νικηφόρος ἐκοιμήθη στίς 4 Ἰανουαρίου, προπαραμονὴ τῶν Θεοφανείων. Τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο, μέ Συνοδικὴ Πράξι τῆς 3ης Δεκεμβρίου 2012, κατέταξε τὸν Ὅσιο Νικηφόρο τὸν Λεπρὸ τὸν Θαυματοῦργό στο Ἁγιολόγιο τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας. Θαύματα ὁ Ἅγιος ἐπετέλεσε πολλὰ κατὰ τὴν διάρκειά τῆς ζωῆς του καί ἐπιτελεῖ πολὺ περισσότερα μετὰ θάνατον, ὅπως τὸ ὁμολογοῦν πολλοὶ ἄνθρωποι, οἱ ὅποιοι εὐεργετήθηκαν ἀπὸ αὐτόν. Δύο ἀπ' αὐτὰ σὰς μεταφέρουμε ἐδῶ, ὅπως ἀκριβῶς μᾶς τὰ περιέγραφαν αὐτοὶ πού τὰ ἔζησαν:

περάσει καί σέ λίγες ἡμέρες ἐξαφανίσθηκαν ὅλα τὰ ἐξανθήματα καί τὰ σημάδια ἀπὸ τὸ σῶμα τῆς.

(Μαρτυρία Π. Κωνσταντίνου Σκαρτούλη, Ἐφημ. Ἱ. Ν. Ἀναλήψεως Κυρίου Ν. Κόσμου - 18/2/2014)

“Ἐγὼ δέν εἶχα σχέσι μέ τὴν Ἐκκλησία, ἀλλὰ ἡ ζωὴ μου ἄλλαξε πολὺ ὅταν, πρὶν ἀπὸ τρία χρόνια, μοῦ μίλησαν γιὰ τὸν Ὅσιο Νικηφόρο τὸν Λεπρὸ καί τὰ πολλὰ θαύματα πού ἔχει κάνει. Αὐτὰ πού ἄκουσα μοῦ κέντρισαν τὸ ἐνδιαφέρον καί ἔτσι ἀποφάσισα νά ἀγοράσω τὸ βιβλίο μέ τὸν βίο τοῦ Ἁγίου, τὸ ὅποιο ἔχω διαβάσει πολλές φορές. Ὄταν φεύγω ἀπὸ τὸ σπίτι μου γιὰ νά πάω στὴν ἐργασία μου, κατὰ τὴν διάρκεια τῆς διαδρομῆς, ἀκούω μέ τὰ ἀκουστικά ἀπὸ τὸ κινητὸ μου τὰ τροπάρια τοῦ Ὁσίου Νικηφόρου τοῦ Λεπροῦ, τὸ Ἀπολυτικίό του, τὸν Παρακλητικὸ Κανόνα, πού εἶχα κατεβάσει ἀπὸ τὸ site τοῦ Ἁγίου. Ἐνα βράδυ γυρίζοντας ἀπὸ τὴν ἐργασία μου, ἄνοιξα τὸν ὑπολογιστὴ μου καί μπῆκα στοῦ You Tube νά δῶ τὸ βίντεο μέ τὴν ὑποδοχὴ τοῦ Ἱεροῦ Λειψάνου τοῦ Ἁγίου Νικηφόρου τοῦ Λεπροῦ, στὸν Ἱερό Ναό τοῦ Ἀρτεμίου, τὸν Δεκέμβριο τοῦ 2013. Καθὼς ἐβλεπα τὸ βίντεο, μέ πλημμύρισε μία εὐωδία. Ἐψαξα νά δῶ ἀπὸ πού ἔρχεται. Ἐκπληκτος ἀνακάλυψα ὅταν ἐρχόταν μέσα ἀπὸ τὸν ὑπολογιστὴ!!! Αἰσθάνθηκα βαθειὰ συγκινημένος καί πολὺ χαρούμενος γι' αὐτὴ τὴν μοναδικὴ καί ἰδιαίτερη ἐπίσκεψι τοῦ Ἁγίου. Ἐμεινα πολλὴ ὥρα ἀκίνητος, μέ τὴν συγκίνησι νά μέ πνίγη. Ὄταν συνῆλθα σκέφθηκα πού νά τὸ πῶ αὐτὸ καί νά μέ πιστέψουν;... Μετὰ ἀπὸ αὐτὸ τὸ γεγονός, προσεύχομαι μέ θέρμη στὸν Ἅγιο Νικηφόρο, κι ἐκεῖνος μοῦ δίνει σημάδι ὅτι εἶναι δίπλα μου.

(Μαρτυρία Ἀ. Αναστασίου, Κηφισιά)

Η ΖΩΟΦΙΛΙΑ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ & Η ΑΓΙΟΦΙΛΙΑ ΤΩΝ ΖΩΩΝ

Η ΚΑΜΗΛΑ ΣΤΟ ΜΑΓΓΑΝΟΠΗΓΑΔΟ

Στό κοινόβιο κάποιου αγίου Γέροντα στή Θηβαΐδα υπήρχε μιά καμήλα, πού ανέβαζε μέ τό μάγγανο τό νερό από τό πηγάδι. Συνέβαινε όμως τό εξής θαυμαστό: τήν ώρα τής 'Ακολουθίας ή καμήλα στεκόταν ακίνητη.

"Όταν οι επισκέπτες άπορούσαν γιά τό γεγονός, οι Πατέρες τούς εξηγοῦσαν, πώς ό 'Αββάς τους τήν είχε προστάξει, τήν ώρα τής 'Ακολουθίας, όταν δηλαδή χτυπήση τό σήμαντρο, νά σταματάη νά γυρίζη, ώστόσο νά άπολύση ή εκκλησία. Κι αυτό διότι, κάποτε, σέ ώρα 'Ακο-

λουθίας, ό αδελφός μέ τό διακόνημα του πηγαδιού δέν άκουσε τό σήμαντρο, λόγω του θορύβου πού έκανε τό μάγγανο, και δέν πήγε στην εκκλησία. Ό 'Αββάς πήγε στό πηγάδι και τόν ρώτησε:

- Γιατί δέν ήρθες στην εκκλησία στην ώρα σου;
- Συγχώρεσέ με, πάτερ, είπε εκείνος. Ό θόρυβος τής μηχανής δέν μέ άφησε ν' ακούσω τό σήμαντρο.

Τότε ό 'Αββάς έδωσε έντολή στην καμήλα πού ανέβαζε τό νερό:

- Είναι εύλογητός ό Θεός: στό εξής, όταν σημαίνει γιά τήν εκκλησία, δέν θα κινείσαι καθόλου μέχρι τήν άπόλυσι.

Και ή καμήλα τήρησε τήν έντολή. 'Αλλά και όποιαδήποτε άλλη καμήλα τοποθετείτο στό μάγγανοπήγαδο, τηρούσε τήν ίδια έντολή.

Ο ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΟΣ ΚΑΙ Η ΎΑΙΝΑ

Ό 'Αββάς Παῦλος είχε έναν ύποτακτικό πού λεγόταν 'Ιωάννης και φημιζόταν γιά τήν ύπακοή του. Μία ήμέρα τόν έστειλε γιά δουλειά σ' έναν τόπο, όπου κατοικούσε μία ύαινα.

- Και μέ τήν ύαινα τί νά κάνω, Γέροντα; τόν ρώτησε ό 'Ιωάννης φοβισμένος.

- "Αν σου όρμήση, νά τήν δέσης και νά τήν φέρης έδω, είπε άστειευόμενος ό 'Αββάς Παῦλος.

Ό αδελφός πήγε στην εργασία του και, στον γυρισμό, τό βράδυ, εμφανίζεται μπροστά του ή ύαινα και όρμά καταπάνω του. Ό 'Ιωάννης όχι μόνο δέν φοβήθηκε, αλλά προσπάθησε και νά τήν συλλάβη, όμως εκείνη τό έβαλε στά πόδια. Ό ύποτακτικός ώστόσο δέν παρατήθηκε. Συνέχισε νά τήν κυνηγά φωνάζοντας:

- Στάσου, ό 'Αββάς είπε νά σέ δέσω.

Ό Γέροντάς του, βλέποντας πώς καθυστερούσε νά επιστρέψη, άρχισε ν' άνησυχή. Κάποια στιγμή όμως τόν είδε νά έρχεται σέρνοντας πίσω του τήν ύαινα δεμένη! Θαύμασε γιά τό γεγονός, αλλά θέλοντας νά γλυτώση τόν ύποτακτικό του από τήν κενοδοξία, του είπε:

- 'Ανόητος πού είσαι! Τί τρελλό σκυλί είναι αυτό πού μου έφερες έδω;

Και λέγοντας αυτά τά λόγια, έλυσε τήν ύαινα και τήν άφησε νά φύγη.

Η ΥΠΟΤΑΓΗ ΤΩΝ ΕΡΠΕΤΩΝ

Ό 'Αββάς Παῦλος, πού καταγόταν από τήν Κάτω Αίγυπτο και κατοικούσε στην Θηβαΐδα, έπιανε μέ τά χέρια του έρπετά, σκορπιούς και φίδια.

Οί αδελφοί του του έβαλαν κάποτε μετάνοια και τόν ρώτησαν:

- Πές μας, τί έχεις κάνει και έλαβες τό χάρισμα αυτό;

Κι ό 'Αββάς Παῦλος άποκρίθηκε:

- Συγχωρήστε με, Πατέρες. 'Εάν κάποιος άποκτήση καθαρότητα, όλα ύποτάσσονται σ' αυτόν, όπως στον 'Αδάμ, όταν ήταν μέσα στον Παράδεισο, προτού νά παραβή τήν έντολή του Θεού.

Απο το **γεροντικό**

ή **ΕΛΕΗΜΟΣΥΝΗ**
μας φέρνει **ΘΕΟ**
κοντά στον **ΘΕΟ**

Ενας άγιος Γέροντας έμενε μέ τόν ύποτακτικό του σέ μία καλύβη, όχι μακριά από ένα κεφαλοχώρι. Κάποτε έπεσε στον τόπο μεγάλη δυστυχία και ό φτωχός κόσμος πέθαινε σχεδόν από τήν πείνα. Πολλοί, στην άπελπισία τους, πήγαιναν και κτυπούσαν τήν πόρτα του έρημίτη. 'Εκείνος πάλι, πού ήταν πολύ ελεήμων, έδινε μέ τήν καρδιά του άπ' ό,τι τύχαινε νά έχη. Ό ύποτακτικός του, όμως, πού έβλεπε τό ψωμί τους νά λιγοστεύη, είπε μία ήμέρα στενοχωρημένος στον Γέροντά του:

- 'Αββά, δέν μου ξεχωρίζεις τά ψωμιά πού μου αναλογούν, κι από έδω και πέρα μοιράζε από τά δικά σου ελεημοσύνη. Γιατί έτσι όπως πάμε, γρήγορα θα πεινάσωμε και οι δύο.

Ο αγαθός Γέροντας χώρισε τά ψωμιά του ύποτακτικού του, χωρίς νά μιλήση, και έξακολούθησε νά δινή από τά δικά του στους φτωχούς. Μά κι ό Θεός, πού είδε τήν καλή του προαίρεσι, εύλόγησε τά ψωμιά, κι όσο εκείνος έδινε, τόσο αυτά πληθύνονταν. Ό ύποτακτικός στό μεταξύ έφαγε τά δικά του. Όταν πιά δέν του έμεναν παρά λίγα ψίχουλα, πήγε στον Γέροντά του και τόν παρακάλεσε νά τρώνε πάλι μαζί. 'Εκείνος δέν έφερε αντίρρηση. Τώρα όμως είχαν αύξηθη και οι φτωχοί, πού ζητούσαν βοήθεια, και ό ύποτακτικός άρχισε πάλι νά δυσανασχετή.

Μία ήμέρα ένας φτωχός χτύπησε τήν πόρτα τους. Ό ύποτακτικός κατούφιασε.

- Δώσε του ένα καρβέλι, πρόσταξε ό Γέροντας, πού έκανε πώς δέν είδε τόν μορφασμό του.

- Μου φαίνεται πώς δέν έχομε πιά νά φάμε ούτε έμεϊς, είπε δυνατά ό ύποτακτικός γιά νά τον άκούση ό φτωχός.

- Πήγαινε και ψάξε καλά, πρόσταξε ό Γέροντας.

Σηκώθηκε άπρόθυμα ό ύποτακτικός νά πάη στό κελλάρι. Μά τρόμαξε ν' άνοιξη τήν πόρτα. Τό βρήκε γεμάτο ως επάνω από καλοψημένα, φρέσκα καρβέλια!

Από τήν ήμέρα εκείνη άρχισε νά δείχνη μεγάλη έμπιστοσύνη στον άγιο Γέροντά του και μέ προθυμία προσέφερε ό,τι είχε στους φτωχούς γιά τήν ανακούφισί τους.

Οπως έλεγε ό "Άγιος Γέροντας, όποιος έλεει τόν αδελφόν του, πρέπει νά τό κάνει σαν νά έλεη τόν ίδιο τόν εαυτό του. Αύτή ή ελεημοσύνη φέρνει τόν άνθρωπο πιό κοντά στον Θεό.

Θαύματα στο Περιβόλι τῆς

ΠΑΝΑΓΙΑΣ

Παλαιά, στο "Άγιον Όρος, ζούσαν πολλοί λαϊκοί. Ήταν φτωχοί, δέν δούλευαν και ζούσαν από τις ευλογίες των Πατέρων.

Κάποτε η Κοινότητα απέφασισε να τους διώξη από τό Όρος. Τούς συγκέντρωσε όλους, ήταν πενήντα μέ εξήντα άτομα. Παρών ήταν και ένας φωτογράφος, πού τούς έβγαλε μία αναμνηστική φωτογραφία μπροστά στό Πρωτάτο. Όταν όμως εμφάνισε τις φωτογραφίες είδε πάνω από τούς λαϊκούς να στέκεται η Παναγία, όπως στην Άγία Σκέπη, και να τούς σκεπάζη.

Ο φωτογράφος άπόρησε. Πώς εμφάνιστηκε η μορφή τῆς Παναγίας ενώ δέν τήν είχε δει κατά τήν φωτογράφιση; Έσπευσε να δείξη στους Γέροντες τήν φωτογραφία, και εκείνοι, μόλις είδαν τήν Παναγία πάνω από τούς λαϊκούς να τούς σκεπάζη, είπαν:

- "Άς μήν τούς διώξουμε. Άς μείνουν εδώ. Αυτό είναι σημείο ότι η Παναγία τούς θέλει όλους στό Περιβόλι τῆς.

Διηγόταν κάποτε ένας Γέροντας μέ δάκρυα στά μάτια.

- Ήρθα 14 χρόνων στό "Άγιον Όρος τό 1950. Στά 17 μου έγινε καλόγερος και στά 18 μεγαλόσχημος. Κάποτε όμως άρχισα να στενοχωριέμαι και σκέφθηκα να γυρίσω στους γονείς μου. Όπως καθόμουν λοιπόν, ούτε κοιμόμουν, ούτε ξύπνιος ήμουν, βλέπω μπροστά μου μία γυναίκα, σεμνή και άπλη, και μου λέει:

- Τί έχεις;
  - Νά, στενοχωριέμαι εδώ. Σκέπτομαι να φύγω.
  - Ποιός σε έφερε εδώ;
  - Η Παναγία, τῆς λέω.
  - Έ, άφού σε έφερα εγώ εδώ, τότε γιατί στενοχωριέσαι; μου άπάντησε η άγνωστη γυναίκα.
- Έ, αυτό ήταν. Μου πέρασαν όλα. Ξαλάφρωσα.

Ενας ηλικιωμένος Γέροντας Λαυριώτης ήταν άρρωστος στό κρεβάτι. Η άρρώστια του κράτησε

πολύ καιρό και τόν περιέμεναν να πεθάνη.

Κάποια ήμέρα είπε στον ύποτακτικό του να πάη να του φέρη νερό από τό άγίασμα του Άγίου Άθανασίου. Τό καλογέρι πήρε τό δοχείο, αλλά βαρέθηκε να πάη έως τό άγίασμα

και πήρε νερό από μία κοντινή πηγή. Περιέμενε μάλιστα να περάση λίγη ώρα για να μή καταλάβη ο Γέροντάς του ότι δέν πήγε στό άγίασμα, κι ύστερα πήγε τό νερό στον άσθενοϋντα Γέροντα του.

Έκείνος τό δέχθηκε μέ πίστι ως άγίασμα, έκανε τόν σταυρό του, ήπια και, όπως παραδόξως, έγινε καλά. Τότε τό καλογέρι έλέγχθηκε και έξωμολογήθηκε τήν άμαρτία του. Από τότε τό νερό αυτής τῆς πηγῆς τό ώνόμασαν "άθάνατο νερό".

Ο Γερο-Θεοφύλακτος Νανόπουλος, από τό Κελλι των Τυπογράφων, διηγόταν μέ δάκρυα στά μάτια:

- Κατά τά χρόνια τῆς Κατοχῆς μᾶς συνέλαβαν οι Γερμανοί, μαζί μέ τόν κατά σάρκα αδελφό μου παπα-Παντελεήμονα, και μᾶς πήγαν στό Νταχάου. Μία νύχτα μᾶς έβγαλαν έξω για να μᾶς εκτελέσουν. Ήταν χειμώνας και μᾶς ξέντυσαν. Περιμέναμε τήν σειρά μᾶς. Έλπίδα σωτηρίας δέν είχαμε. Τότε θυμήθηκα τούς Άγίους Τεσσαράκοντα μάρτυρες και λέω:

- Μωρέ, Παντελεήμον, ποιό είναι τό άπολυτικό των Άγίων Τεσσαράκοντα; Τό ξέρεις;

Ο παπα-Παντελεήμων άρχισε να ψέλνη: "Τάς άλγηδόνας των Άγίων, άς υπέρ σου έπαθον...". Άμέσως τότε μία ζέστη άπλώθηκε γύρω από μᾶς τούς δύο και δέν καταλαβαίναμε τό κρύο. Ήταν η παρουσία των Άγίων! Πέρασε έτσι η νύχτα και τό πρωί, ενώ περιμέναμε τόν θάνατο, ήρθε διαταγή έμᾶς τούς δύο καλογήρους να μή μᾶς εκτελέσουν. Κανείς δέν γλύτωσε από όσους πήγαν εκεί, παρά μόνον έμεις. Γι' αυτό έγραψαν τά ονόματά μας σε μία πινακίδα και τήν τοποθέτησαν εκεί, στό στρατόπεδο εκτελέσεως.

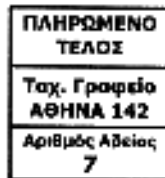
Αθωνική

www. athoniki-politeia.gr

πολιτεία

ΙΕΡΑ ΚΑΛΥΒΗ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ τῆς ΘΕΟΤΟΚΟΥ
ΙΕΡΑ ΣΚΗΤΗ ΑΓΙΟΥ ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΟΝΟΣ
ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΚΟΥΤΛΟΥΜΟΥΣΙΟΥ
ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΥΛΗΣ: Σίμων Μοναχός
ΕΚΔΟΤΗΣ & ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: Άστέριος Δ. Κόκκαλης-Θεολόγος
Υπεύθυνος τυπογραφείου: Παναγιώτης Νταλακούρας
Κυρίλλου Λουκάρεως 6 114 71 ΑΘΗΝΑ - τηλ. 210-6447.903
ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ: 0.00 ~ κωδ. ταχ. 2777

Κύριε Ίησοϋ Χριστέ, έλέησόν με